

Barangolások az analitikus világban
Az alakuló negyedik IPA régió
Sorozatszerkesztők: Lőrík Dóra és Szőnyi Gábor

A hagyományos három – európai, észak-amerikai, latin-amerikai – mellett a negyedik, az ázsiai-csendes-óceáni IPA régió alakulása hosszabb ideje folyamatban van. Maria Teresa Savio Hooke-ot, az Ausztrál Pszichoanalitikus Egyesület korábbi elnökét, Az IPA Kína Bizottságának korábbi tagját, az ING (International New Groups Committee) volt elnökét kértük meg, hogy írjon egy összefoglalót a régió alakulásáról, fejlődéséről – most ezt adjuk közre.

MARIA TERESA HOOKE
BONTAKOZÁS ÉS VÁLTOZÁS: AZ ÁZSIAI-CSENDES-ÓCEÁNI RÉGIÓ RÖVID
TÖRTÉNETE

Peking 2008: a pekingi Madárfészek stadion előtti szállodában az újonnan felállt Kína Bizottság (Peter Loewenberg, elnök, Sverre Varvin, Alf Gerlach, Maria Teresa Hooke) és az első kínai útján levő Cláudio Eizirik, az IPA elnöke kínai pszichiáterek és pszichoterapeuták egy csoportjával találkozott a kínai pszichoanalízis fejlesztése és oktatása kapcsán.

Nehéz visszaadni azt a lelkesedést, melegséget és egymásra találást, amit megéltünk ezen az első, megható összejövetelen, amit sokéves közös munka követett, és ami hosszútávú kapcsolatokat alapozott meg. Meghatározó volt ez a találkozó, ahol reménnyel, várakozással telve és feltámadó izgalmakkal kísérve teremtődtek meg a munka alapjai az ázsiai-csendes óceáni régió elképzelése okán.

Az IPA oldaláról addigra már rengeteg előkészítő munka történt egy régió belüli pszichoanalitikus együttműködéshez.

Az első bizottság Horatio Etchegoyen vezetésével állt fel 1994-ben Ázsiai Pszichoanalízis Fejlesztése (Development of Psychoanalysis in Asia) néven, a korábban a japán egyesületben járt Elizabeth De Bianchedi javaslatára.

Az IPA Kína Részlegét (China Division) Otto Kernberg alapította 2000-ben.

A Kína Munkacsoport (China Working Group) Daniel Widlöcher irányításával kezdte a munkát 2005-ben.

2006-ban a Kína Fejlesztése Bizottság (China Development Committee) alakult meg Cláudio Eizirik vezetése mellett. Ennek a bizottságnak tagja volt Paolo Fonda, a PIEE (*Kelet-Európai Intézet – a szerk.*) vezetője, aki széles körű tapasztalatokkal bírt a kelet-európai pszichoanalízis fejlesztésében. A PIEE elnökeként Paolo szintén részt vett a Kína Bizottság, az IPA tisztségviselői és az ázsiai vezetők közti megbeszéléseken, ahol ötletei, bölcsessége és realitásérzéke rengeteget jelentett. Az ő ötlete alapján szerveződött meg Pekingben az igen sikeres 2010-es IPA centenáriumi konferencia, ami a nyugat és a kelet közti kapcsolatok fordulópontjának tekinthető. Ez a modell volt az alapja a PIEE Irkutzkban szervezett konferenciájának is.

2008-ban az IPA 3 régióból állt (és áll ma is): Európa, Észak-Amerika és Latin-Amerika, utóbbi csak 1986-ban alakult meg. Az IPA Észak-Amerikai Régiójához tartoztak az ázsiai egyesületek és csoportok, mint az indiai egyesület (alapítva 1922-ben), a japán egyesület (alapítva 1928-ban), a dél-koreai tanulmányi csoport, és a Dél-Koreában, Tajvanban és Kínában gazdagon virágzó társult központok (Allied Centers) (Kínában 1980 óta futnak IPA-tagok által vezetett pszichoterápiás kurzusok). Az indiai egyesület később az európai régióhoz került, ahogy korábban már az ausztrál egyesület is oda csatlakozott.

A Kína Bizottság gondolatának akkori fő katalizátorai a következők voltak:

- Ázsia történelmének ismerete, mint a gyarmatosító háborúk, a polgárháborúk, az itteni országok súlyos történelmi és társadalmi traumái, és politikai konfliktusai, illetve ahogy ezek a traumák különböző módokon a következő generációkra is hatottak. Elkerülhetetlen, hogy ez az örökség átszínezi az egyes csoportok egymásról és a nyugati világról, mint korábbi gyarmatosító erőről alkotott percepcióit. Emellett ott voltak saját előítéleteink, a nyugat előítéletei és arroganciája a kelettel szemben.
- Az egyesületek regionális modellje már jelen volt az IPA-ban: Kelet-Európában a PIEE, Latin-Amerikában az ILAP révén. Azzal együtt, hogy Ázsia történelmi, strukturális, geográfiai és társadalmi-politikai szempontból is különböző, a PIEE modellje folyamatos vonatkoztatási ponttá vált.
- Az Ázsiában rejlő fejlődési pontenciál, a múlt örökségétől talán kevésbé terhelt új nemzedékek lelkesedése, individuációért és a fájdalmas múlt átdolgozásáért folytatott küzdelme; ugyanakkor a már beágyazottabb csoportok és egyesületek gazdag pszichoanalitikus kultúrája.

Úgy gondoltuk, hogy az asztal körüli beszélgetés, ahogy lassanként megismerjük egymást és megosztjuk történelmünket és tapasztalatainkat, többirányú párbeszéd kezdete lehet: az ázsiai vezetők közt, a nyugat és a kelet közt, valamint a nyugati kollégák közt.

A Kína Bizottság 2009 óta szervezte a találkozókat az ázsiai vezetők, az IPA tisztségviselői és az ING (Nemzetközi Új Csoportok Bizottsága) képviselői közt IPA kongresszusokon és regionális találkozókra. Kultúraközi pszichoanalitikus tudományos és adminisztratív célú megbeszélések zajlottak Chicagóban (2009), Sanghajban (2009), Pekingben (2010), Mexikóvárosban (2011), Párizsban (2012), Sanghajban (2012), Prágában (2013), Bostonban (2015), Wuhanban (2017), Tajpejben (2017) és Tokióban (2018). Napirendi pontként szerepeltek az ázsiai pszichoanalízis jövőbeli fejlesztésével kapcsolatos tervek, az ázsiai csoportok közti tudományos/klinikai eszmecserék, események tervezése, információk megosztása. Nagyban segítették a történelmi/politikai feszültségek megértését, a régió belüli együttműködés javulását, és alapvetően az „idegenekből kollégákká történő átváltozást” (T. Plaenkers, 2013).

Az IPA pekingi centenáriumi konferenciája 2010-ben, egyúttal az első Ázsiában tartott konferencia, fordulópont volt kelet és nyugat viszonyában.

E találkozó kapcsolódások és tudományos eszmecserék lehetősége volt a koreai, japán, tajvani, indiai, kínai, orosz, litván, ukrán, kazah, bajkái és szibériai kollegák számára. A fő előadók: Cláudio Eizirik (Brazília), Salman Akhtar (USA), Werner Bohleber (Németország), Chia Chang Liu (Taiwan), Minnie Dastur (India), Alf Gerlach (Németország), Do-Un Jeong (Korea), Osamu Kitayama (Japán), Marianne Leuzinger-Bohleber (Németország), Shigeyuki Mori (Japán), Sergio Nick (Brazília), Mary Target (Egyesült Királyság), Peter Fonagy (Egyesült Királyság), Tomas Plaenkers (Németország), Madeleine Bachner (Svédország), Sverre Varvin (Norvégia), Yang Yunping (Kína), Xiao Zeping (Kína), hogy csak néhányukat említsük.

A legjelentősebb fejlemény, hogy a PIEE és számos ázsiai-csendes-óceáni ország kandidátusai első ízben dolgozhattak együtt, és mutathatták be munkájukat közösen. Olyan

együttműködések forrtak ki, melyek jelenleg az ázsiai kandidátusi csoportok képviselőit jelentik az IPSO-n belül.

A 2007-es IPA konferencia Being in Berlin (Berlinben lenni) kísérleti csoportjainak mintájára Being in Beijing (Pekingben lenni) csoportok alakultak és működtek a következő ázsiai-csendes-óceáni regionális konferenciákon.

Tomas Plaenkers és Yong Xu, a csoportok szervezőinek szavait idézem:

“Olyan csoportok találkozásai voltak ezek, amelyek kételyekkel és előítéletekkel viseltettek egymás iránt. A nyugati analitikusok kételkedtek benne, hogy a konfucianizmus, buddhizmus és taoizmus által meghatározott ázsiai mentalitás megérthető és befogadható a pszichoanalízist... a másik oldalon pedig az ázsiai kollégák tartottak attól, hogy a nyugatiak az ázsiai hagyományok és kultúra figyelmen kívül hagyásával akarják rájuk erőltetni saját gondolkodásmódjukat”

A pekingi konferencia hozta meg a változást: az ázsiai pszichoanalízis és a régió az IPA-ban közismertté vált. Az Ázsiával kapcsolatos elképzelések átíródtak.

Taipei-ben a 2017-es ázsiai csendes-óceáni konferencián az ázsiai elnökök és az IPA tisztségviselők megbeszélést tartottak Stefano Bolognini akkori IPA elnökkel. Megszületett az Ázsiai-Csendes-óceáni Tervező Bizottság (Planning Committee), melynek minden ázsiai-csendes-óceáni elnök, minden IPA tageszületi elnök és IPA tisztségviselők voltak a tagjai. A bizottság célja az ázsiai pszichoanalízis növekedésének elősegítése, illetve a negyedik IPA régió megalakulására vonatkozó javaslat tétel előkészítése volt.

A 2018-as tokiói ázsiai-csendes-óceáni régió konferenciáján a hat akkori regionális egyesület illetve tanulmányi csoport (study group): India, Japán, Ausztrália, Korea, Tajvan és Kína, valamint Sergio Nick IPA alelnök demokratikus szavazással az IPA vezetőségében résztvevő megfigyelő státuszúvá választották Julie Meadows-t, az ausztrál egyesület elnökét. Az IPA vezetősége a régió fejlődését e pozíció hivatalos létrehozásával ismerte el következő elnökségi ülésén.

A következő, 2020-ra, Sydney-be tervezett regionális konferenciát sajnos le kellett mondani a Covid miatt, így a következő 2023-ban, Delhiben került megrendezésre, az indiai egyesület centenáriumának tiszteletére.

A jelenlegi helyzet:

Időközben a régióban a helyzet változott, új tanulmányi csoportok (study group) és szövetséges központok (allied center) alakultak. A régi indiai, japán és ausztrál egyesület mellett ott van a fejlődésében előrehaladott tajvani és korai tanulmányi csoport, az újonnan alakult kínai tanulmányi csoport, a koreai, tajvani és kínai szövetséges központok és az újonnan alakult új-zélandi szövetséges központ.

Az IPA vezetőségében is történt változás: az ázsiai-csendes-óceáni megfigyelő Teresa Pai, a tajvani tanulmányi csoport elnöke immár a testület tagjaként elismert, noha szavazati joga nincs.

Hogyan tovább?

Tizennégy év telt el azóta az első, 2008-as találkozó óta. Azóta jelentős haladás történt: mondhatjuk, hogy a régió virtuálisan és érzelmileg is megszületett az ázsiai-csendes óceáni kollégák fejében. Szerepel az IPA cselekvési irányai között (IPA Agenda) és magáénak tudhatja a jelenlegi és korábbi IPA vezetések támogatását. Megalakultak a fejlődését elősegíteni kívánó struktúrák és van képviselője az IPA képviselőtestületében. Van helye az asztalnál, mondhatni.

Az IPA régiók alapvető szerkezete nem változott: az ázsiai egyesületek és tanulmányi csoportok továbbra is az észak-amerikai régió részei. Ez anakronisztikus, és nem veszi tekintetbe az ázsiai pszichoanalitikus kultúrák sokféleségét és az észak-amerikai pszichoanalízistől való különbözőségét.

Miért tart ez az egész ilyen sokáig?

A negyedik régió számára a szervezeti struktúra kialakítást igényel, amely szükségessé teszi az IPA szerkezetének és vezetőségének újraszervezését. Ez a jelen és a jövő újragondolását kívánja meg, amely minden bizonnyal a hatalmi és erőviszonyok változását is magában foglalja. És mint tudjuk, az ilyen döntések meghozatala mindig problematikus és fájdalmas a szervezetek számára.

Fordította: Ledniczki Ildikó és Lőrök Dóra